

Čínská lidová republika si ve Východní Asii vytváří jistou sféru mocenského vlivu nejen z bezpečnostních důvodů, nýbrž i z důvodů „vyvažování“ proti „tichomořské velmoci“ – Spojeným státům. Obecný americký předpoklad, že demokratizace Číny bude mít pozitivní efekt na bezpečnost celého regionu a také na celkové vztahy mezi USA a ČLR, je (zjednodušeně) založen na dlouhodobé zahraničně-politické strategii Spojených států – šíření demokracie. Liberální demokracie západního typu v Číně by tedy pro Washington byla nejlepším výsledkem liberalizace komunistického režimu, která probíhá od konce 70. let 20. století. I z pohledu teorie demokratického míru by případná „demokratická Čína“ představovala menší hrozbu pro USA, než „autoritářská Čína“. V zásadě se však „interpretace“ a vnímání obecných struktur demokracie v obou zemích v některých ohledech liší. Pokud se Čína rozhodne v budoucnu dále „demokratizovat“ podle své vlastní definice demokracie, bude tento proces uspokojovat Spojené státy? Má čínská politická kultura předpoklady k přijetí liberální demokracie? Tato práce navrhuje, že pokud Čína přijme demokratický politický systém, bude tento systém vykazovat určité znaky meritokracie a komunitarismu, a to zejména v důsledku silného vlivu konfuciánské filosofie a etiky na čínskou politickou kulturu a společnost. V takovém případě však Spojené státy mohou vnímat Čínu jako „neliberální“ či „nedemokratický režim“ a obecný předpoklad, že demokratizace ČLR bude mít pozitivní vliv na vzájemné vztahy, tak nemusí být naplněn.